

עָרוֹב - כִּי הָאֵי גִוּוֹנָא, דְּעָרְבִי לֹון זִינֵי דְחֻכְמָתָא
 דִּילְהוֹן, וְלֹא יִכְלִין לְאַתְדַּבְּקָא, וְלֹא
 עוֹד, אֲלֵא אֲפִילוּ דִּהְנֵי דְאַשְׁתַּכְּחוּ בְּאַרְעָא,
 מְחַבְּלָן לֹון בְּאַרְעָא, וּמְחַבְּלָן אוֹרְחֵיהוּ.
 עָרוֹב, מְאֵי עָרוֹב. עָרְבוּבֵיא. כְּמָה דְאַתְּ אָמַר
 (ויקרא י"ט) וּבְגֵד כְּלָאִים. עָרוּבוּיָן : (ויקרא י"ט) שְׂדֵךְ לֹא
 תִזְרַע כְּלָאִים : זִינֵין סְגִיאֵין בְּאַרְמוֹת יִדָּא.

תָּא חֲזִי, כְּמָה חִילִין אֲתַעְרוּ לְעֵילָא כַּחַד,
 וּבְלַבְּל לֹון קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא כַּחַדָּא, בְּגִין
 לְבַלְבְּלָא חֵיילֵיהוּ תְּקִיפָא לְעֵילָא. וְכַל אֵינוֹן
 גְּבוּרִין דְעֵבֵד קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא בְּמִצְרִים, בִּידָא
 חַדָּא הָוָה, דְאַרִים יְדִיהָ עֲלֵיהוּ, לְעֵילָא וְתַתָּא,
 וּמִתְמָן אֲתַאבִּידַת חֻכְמָתָא דְמִצְרִים, דְכַתִּיב,
 (ישעיה כ"ט) וְאַבְדָּה חֻכְמַת חֻכְמֵי וּבִינַת נְבוּנֵי
 תִסְתַּתֵּר.

וְתָא חֲזִי, כְּתִיב, (ישעיה י"ט) וְסַכְסַכְתִּי מִצְרִים
 בְּמִצְרִים. מִצְרִים לְעֵילָא, בְּמִצְרִים
 לְתַתָּא. בְּגִין דְאֵינוֹן חִילִין לְעֵילָא, מְמַנֵּן עַל
 חִילִין דְלְתַתָּא, וְאַתְעָרְבוּ כְּלָהוּ. אֲתַעָרְבוּ
 לְעֵילָא, דְלֹא הוּוּ מִצְרָאֵי יִכְלִי לְאַתְקַשְׂרָא
 בְּחַרְשֵׁיהוּ, בְּאֵינוֹן דּוּכְתִי דְהוּוּ מִתְקַשְׂרִי
 בְּקַדְמִיתָא, דְהָא אֲתַבְּלָבוּ. וְעַל דָּא אֵייתִי
 עֲלֵיהוּ עָרוֹב, חִיוּן דְהוּוּ מִתְעָרְבֵי דָא בְדָא.
 בְּנִים, דְסִלְקָא עֲפָרָא דְאַרְעָא. וְתָא חֲזִי, כָּל
 אֵיבָא דְאַתְלִידַת בְּאַרְעָא, מְחִילָא
 דְלְעֵילָא מְמַנָּא דְאַזְדַּרַע עֲלָהּ אִיהוּ, וְכִלָּא הָוָה
 כְּגִוּוֹנָא דְלְעֵילָא.

וְתָא חֲזִי, שְׁבַעָה רְקִיעֵין עֵבֵד קְדָשָׁא בְּרִיף
 הוּא, כְּגִוּוֹנָא דָּא שְׁבַעָה אַרְעָאן. וְאֵינוֹן
 תַּחוּמֵין דְמִתְפָּרְשֵׁן בְּדוּכְתֵיהוּ. שְׁבַעָה רְקִיעֵין
 לְעֵילָא, שְׁבַעָה תַּחוּמֵי אַרְעָא לְעֵילָא, כְּהָאֵי
 גִוּוֹנָא לְתַתָּא מִתְפָּרְשֵׁן דְרַגִין, שְׁבַעָה רְקִיעֵין,
 וְשְׁבַעָה תַּחוּמֵי אַרְעָא. וְהָא אוּקְמוּהוּ חֲבַרְיָא,

בָּא רָאָה כְּמָה כַּחוֹת הַתְּעוֹרְרוּ
 לְמַעְלָה כְּאֶחָד, וּבְלַבְּל אוֹתָם
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֶחָד כְּדִי
 לְבַלְבְּל אֶת הַכַּח הַתְּקִיף שְׁלֵהֶם
 לְמַעְלָה. וְכַל אוֹתָן גְּבוּרוֹת שְׁעֵשָׂה
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמִצְרַיִם, בְּיַד
 אַחַת זֶה הָיָה, שֶׁהָרִים יָדוּ עֲלֵיהֶם
 לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, וּמִשָּׁם אָבְדָה
 חֻכְמַת מִצְרַיִם, שְׁכַתוּב (ישעיה כט)
 וְאַבְדָּה חֻכְמַת חֻכְמֵי וּבִינַת נְבוּנֵי
 תִסְתַּתֵּר.

וּבָא רָאָה, כְּתוּב (שם יט) וְסַכְסַכְתִּי
 מִצְרַיִם בְּמִצְרַיִם. מִצְרַיִם -
 לְמַעְלָה, בְּמִצְרַיִם - לְמַטָּה. מִשׁוּם
 שְׂאוֹתָם חִילוֹת לְמַעְלָה מְמַנִּים עַל
 הַחִילוֹת שֶׁל מַטָּה, וְהַתְּעָרְבוּ כָּלֶם.
 הַתְּעָרְבוּ לְמַעְלָה, שְׁלֹא הָיוּ
 הַמִּצְרַיִם יְכוּלִים לְהַתְּקַשֵּׁר
 לְכַשְׂפֵיהֶם, בְּאוֹתָם מְקוּמוֹת שֶׁהָיוּ
 מִתְקַשְׂרִים בְּהַתְּחַלָּה, שֶׁהָרִי
 הַתְּבַלְבְּלוּ, וְעַל זֶה הִבִּיא עֲלֵיהֶם
 עָרֹב, חִיוֹת שֶׁהָיוּ מְעָרְבוֹת זֶה בְּזֶה.
 בְּנִים - שְׁעֵלָה עֲפַר הָאָרֶץ. וּבָא
 רָאָה, כָּל פְּרִי שְׁנוּלֵד בְּאַרְץ, מְחִיל
 שְׁלֵמַעְלָה מִמֶּנָּה שְׁנוֹרַע עֲלֵיהָ
 הוּא, וְהַכֹּל הָיָה כְּמוֹ שְׁלֵמַעְלָה.

וּבָא רָאָה, שְׁבַעָה רְקִיעֵים עֵשָׂה
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ זֶה שְׁבַע
 אַרְצוֹת. וְאוֹתָם תַּחוּמֵים
 שְׁנַפְרָדִים בְּמְקוּמָם. שְׁבַעָה
 רְקִיעֵים לְמַעְלָה, שְׁבַעָה תַּחוּמֵי
 אַרְץ לְמַעְלָה, כְּמוֹ כֵּן לְמַטָּה
 נַפְרָדוֹת הַדְּרָגוֹת, שְׁבַעָה רְקִיעֵים,
 וְשְׁבַעָה תַּחוּמֵי אַרְץ. וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ

החברים, בשבע ארצות פגלדי
בצלים זה על זה.

ואותם שבעה תחומים של הארץ
למעלה, כל אחד ואחד ונפרדים
לשבעים ממנים ונפרדים לעשרה, והם
מתחלקים לשבעים ממנים
שממנים על שבעים עמים,
ואותה ארץ תחום לכל עם ועם
סביב הארץ הקדושה של ישראל,
כמו שנאמר (שיר א) הנה מטתו
שלשלמה ששים גבורים סביב
לה מגבורי ישראל. ועשרה
בתוכם טמונים, והם שבעים
שפוכבים את הארץ הקדושה,
וזהו למעלה כמו זה למטה.

ובא ראה, אותה ארץ התחום של
חלק מצרים, באותו זמן הושיט
הקדוש ברוך הוא אצבעו, ונולדו
להבות אש באותו תחום,
והתיבשו כל אותם תחומים
שפרפכים במים. וכל הירק של
המים שנובכים אז למטה, נראו
הפנים מעפר הארץ.

והרי נאמר שאהרן היה מפה,
אבל משום זה אהרן היה מפה,
להראות שימינו של הקדוש ברוך
הוא שוברת שונאים, כמו שנאמר
(שמות טו) ימינה ה' תרעץ אויב. כמו
זה עתיד הקדוש ברוך הוא
להביא על העיר רומא רבתי,
שפתוב (ישעיה לד) ונהפכו נחליה
לזפת ועפרה לגפרית. ועל זה, כל
עפר הארץ היה כנים בכל ארץ
מצרים.

רבי יהודה ורבי חייא היו הולכים
בדרך. אמר רבי חייא, כשחברים
הולכים בדרך, צריכים ללכת בלב
אחד, ואם נפגשו או שהולכים
עם הרשעים של העולם, או בני
אדם שאינם מהיכל המלך,
צריכים להפרד מהם. מנין לנו?
מפלב, שפתוב (במדבר יד) ועבדי
כלב עקב היתה רוח אחרת עמו
וימלא אחרי. מה זה רוח אחרת?

בשבעה ארצין פסופטא דא על דא.
ואינון שבעה תחומי ארעא לעילא, כל חד
וחד (מתפרשאן לשבעין ממנו) מתפרשין לעשר,
ואינון מתפלגאן לשבעין ממנו, דממנו על
שבעין עמין. והוא ארעא, תחומא דכל עמא
ועמא, סחרא לארעא קדישא דישראל. כמה
דאת אמר (שיר השירים ג) הנה מטתו שלשלמה
ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל
ועשרה בגווייהו טמירין, ואינון שבעין
דסחרן ארעא קדישא. ודא הוא לעילא,
פגוונא דא לתתא.

ותא חזי, ההוא ארעא, תחומא דחולקא
דמצראי, בההוא זמנא, אושיט קדשא
בריה הוא אצבעא דיליה, ואתילידו טפסירין
בההוא תחומא, ואתיבשו כל אינון תחומין
דרפכו מיא. וכל ירוקא דמיין דנבעין, פדין
לתתא, אתחזיאו קלמין מעפרא דארעא.

והא אתמר דאהרן הוה מחי. אבל בגין דא
אהרן הוה מחי, לאחזאה דימינא
דקודשא בריה הוא תבר לשנאין, כמה דאת
אמר, (שמות טו) ימינה יי' תרעץ אויב. פגוונא
דא, זמין קדשא בריה הוא לאייתאה על קרתא
דרומי רבתא, דכתיב, (ישעיה לד) ונהפכו נחליה
לזפת ועפרה לגפרית. ועל דא, פל עפר הארץ
היה כנים בכל ארץ מצרים.

רבי יהודה ורבי חייא, הוו אזלי באורחא.
אמר רבי חייא, חבריאי כד אינון
באורחא, (דף ל"א ע"א) בעיין למהך בלבא חד.
ואי איערעו, או אזלי בגווייהו חייבי עלמא,
או בני נשא דלאו אינון מהיכלא דמלפא, בעו
לאתפרשא מנייהו. מנא לן. מפלב, דכתיב,
(במדבר י"ד) ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו
וימלא אחרי. מאי רוח אחרת. דאתפרש